

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIII.

Notatu[m] Henrici Stephani μνημονικον αμαρτκμα. Ca. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

hoc eruditioribus indicandum relinquo, & in
 mis doctissimo Iunio.

Notatum Henrici Stephani *μνημονία*
ἀμαρτημῶν.

CAP. XVIII.

NON mihi, ut spero, vitio vertetur, si
 leuiora quaedam, in gratiam studiosorum (non
 enim sophis hac non scribimus) atque adeo carum
μνημονία ἀμαρτημῶν, ne alij deinceps con-
 uentis acquiescentes, decipiatur ac fallatur, hoc
 stro opusculo inserere ac inferre conati fuerim.
 Itaque vir nostri seculi doctissimus Henricus
 phanus, qui summo iure Typographorum
 appellari potest, inter fragmenta Alcei referret
 hunc versum:

Αἰδῶς διασαί εἶσιν, ἢ μὲν ἔχρησεν,
 idē auctoritate Plutarci, qui tamen hoc non
 siquidem ego hunc Plutarchi locum satis intellego
 possum. Citat enim hunc versum, meo quidem
 cio, incerto, ut sapē alias, auctore. Esse autē
 vel vnus Euripides satis negabit, qui sibi hūc
 apud quem in Hippolyto coronato sic legitur:

εἰσι δ' ἠδοῦναι πολλὰ βίαι

μακρᾶτε λέχαι καὶ χολῆ, τερπνὸν καλῶς,

Αἰδῶς τε, διασαί δ' εἶσιν, ἢ μὲν ἔχρησεν

ἢ δ' ἀχθος οἴκων.

Et ut hoc etiam addam, hic versus non ita legitur

Ant. Mureti
 Variar. Lectio
 LIII
 25

quod Plutarchum, quemadmodum adducitur ab Errico Stephano, sed hoc modo:

Αἰδώς τε διασαῖ δ' εἶσω, ἢ μὲν ἔργων ἔ. c. ut apud ipsum Euripidem legitur, ut lector omnino certius sit hunc esse versum Euripidis, non Calci. Et in castigationibus suis in Maximum Tyrium ad hunc locum: τὸ ἐστὶν ἀπέλατ' τὸ ἴ Συρακουσῆς ἀντι-
 γνα, τοῦς ὁμοῖοις τοῦς ἀνοῦς, sic inquit: Vulgò hæc Heraclito adscribi solent, qui non Syracusius, sed Ephesus fuit. Hæc ille. Quo loco memori lapsus est vir doctissimus Syracusij enim enigma nuspiam, quod sciam, Heraclito, sed Epicharmo Comico, qui fuit Syracusius, adscribitur. Quod si testimoniis auctorum hoc loco mihi agendum esset, infinita adducere atque adeò referre possem, sed in re nimium manifesta, minimeq; dubia, testimoniis uti supersedeo.

Lactantius tribus in locis ab eodem errore vindicatus. & alter eiusdem illustratus.

CAP. XIX.

SE D iam tempus est Lactantium etiam turpissima ac foedissima, quæ ei hætenus insedit, macula vindicare, præsertim cum iam coniecturam nostram veteres manu exarati codices confirmant ac comprobent. Itaque libro 7. cap. 16. sic inquit: Sibyllæ tamen apertè interituram esse Romam loquuntur, & quidem iudicio Dei, quod nomen eius habuerit inuisum,